

Naročnina mesečno 5 kron. Za inozemstvo se računa naročnina dvojno. - Pismenim vprašanjem znamko za odgovor. — Vse pošiljatve na naslov lista „Sedanjost“.

SEDANJOST

Oglasi: 1/2 strani K 750.—, 1/4 K 380.—, 1/8 K 200.—. Manjši oglasi po 4 K petit-vrsta. Pri večkratnem oglaševanju popust. Mali oglasi beseda 1 K, debelo tisk. 2 K.

Angelj smrti je 16. avgusta 1921. l. ob 5. uri in 30 minut popoldne zatisnil za vedno mile oči našega prvega narodnega vladarja-kralja Petra I. Njegova smrt v teh burnih dneh pomenja neizrekljivo izgubo za ves naš jugoslovanski narod. On je bil pravi kralj svojega ljudstva, dasi je ob neki priliki v Solunu sam izjavil, da je kronani predsednik svobodne srbske republike — prvi med enakimi. Ta njegova priprostost, ljubeznjivost napram vsakomur, živ vzgled domovinske ljubezni in požrtvovalnosti ga poveljuje nad vsemi novodobnimi kralji in cesarji. — Še l. 1875 v srbsko-turški vojski si je kot prostovoljec Petar Mrkonjić nakopal težko bolezen kot posledico nadčloveških naporov, ko je pobegnil leta

Kralj Peter I. umrl

1871. iz pruskega vjetništva kot francoski častnik v prusko-francoski vojni. Kralj Peter I. je bil rojen dne 29. junija 1844. v Belgradu kot tretji sin kneza Aleksandra Karadžorževica in kneginje Perzide. Njegova mladost in sploh vsi dnevi njegovega skromnega življenja so potekali med burnimi rodbinskimi, državnimi in narodnimi dogodki. Zato je vsa njegova prikupljiva osebnost prožeta z jekleno značajnostjo, ki se je posebno tekom vojne pokazala v polnem svojem sjaju. — Slava in miren počitek v naročju Vsevišnjega zvestemu sinu domovine in vzor-vladarju ljudstva kralju Petru I.!

Pripognite kolena in molite zanj!

Zmagoslavje katoliške misli v Novem mestu.

Nestrpno pričakovani prvi pokrajinski katoliški shod v Novem mestu je v vsakem oziru sijajno uspel. Pičlo odmerjen prostor nam, žal, ne dopušča opisati vsaj v glavnih potezih ves sja in lepoto teh nepozabnih dni in pero je preslabo, da primerno proslavi velepomembnost tega zmagoslavja katoliške misli. Omejiti se nam je, torej, edino na prosto izlaganje poteka slavnosti.

Zborovanje pol.-gospod. odseka.

V nedeljo dopoldne, po sv. maši v lepo okrašeni šmihelski cerkvi, so zborovalci še pred 9. uro do zadnjega kotička napolnili prostorno, s zelenjem okičeno dvorano izobraževalnega društva. Širom odprta okna in vrata so omogočila, da so tudi zunaj, stoječe množice mogle poslušati izvajanja govornikov, dasi so posamezne dež-vne kapljice pretile vsak čas s ploho.

Zborovanje politično-gospodarskega odseka je v imenu pripravlj. odbora otvoril predsednik g. dr. Ivo Česnik s kratkim nagovorom. V predsedstvo politično-gospodarskega odseka so bili izbrani gg. župan Al. Vovk, posestnik Janez Borštnar iz Mokronoga in urednik Radešček. — Kot

prvi govornik je nastopil, burno pozdravljen g. poslanec Nemanić, ki je pojasnil borbo Jugoslovanskega kluba v zbornici, ožigosal postopanje vlade in njenih strank napram Slovincem v političnem, gospodarskem in kulturnem oziru ter z ozirom na vse obsojbe vredne atentate osvetlil po zaslugi sedanji režim, ki razveljavlja mandate od ljudstva izvoljenih poslancev. — Nato je g. kaplan Gornik vsestransko pojasnil takozvani kanceliparagraf (delo samostojnežev), katerega se zavedna duhovščina v obrambi vere in ljudstva ne boji niti pod pretnjo najstrožjih kazni. — G. župnik Bajec iz Št. Janža je na razumljiv način tolmačil idejo združništva in veliko važnost te narodno gospodarske panoge za ljudstvo. Dokler ni bilo združništva, katero je v Sloveniji razvila in podpirala duhovščina z dr. Krekom na čelu, so ljudstvo po deželi izžemali razni odedruhi, ki so danes glavni stebri protiverske gonje, ker si žele nekdanjih časov brez posojilnic. — Po sklepnem govoru je g. dr. Česnik predlagal to zadevne rezolucije, katere so zborovalci navdušeno sprejeli. Vsem izvajanjem so poslušalci pazno sledili in z burnim odobravanjem izražali svojo zahvalo za poučna predavanja.

Mladinski odsek.

Popoldansko mladinsko zborovanje je s kratkim nagovorom otvoril g. dr. Česnik in predlagal v predsedstvo gg. tajnika Mundo, Ladiho iz Trebnja in urednika Radeščka. G. profesor Kovač je razpravljaval o mladinskih organizacijah, o potrebi društvenega življenja radi izobrazbe posameznika, ki v starejših letih čisto pozablja še ono, kar se je v šoli naučil, ako ne deluje v društvih, kar dokazuje statistika nepismenosti, ki je pri nas po zaslugi razvitega društvenega življenja odstopno — med Jugoslovani najmanjša. Gospod kaplan Gornik je in za njim tudi gospod profesor Josip Kovač sta s konkretnimi slučajmi dokazala izobrazbo naše mladine, dočim je mladina v nasprotniških društvih skoraj popolnoma podivjana. To se je pokazalo ne samo na Bledu, v Splitu in drugod, temveč tudi ob prihodu Orlov in Orlic iz Belokrajne, katere so v nedeljo nekateri suroveži nesramno napadli, hvaleč se potem s svojim sokolskim dejanjem. G. sodni svetnik dr. J. Fischinger je s stališča kriminalistike dokazal potrebo versko-nravne vzgoje in društev ter potrebo usta-

navljanja oskrbovališč, otroških vrtcev, poboljševalnic in kaznilnic za mladoletne v smislu versko-mravnih načel. G. kaplan Platiša iz Trebnja je pojasnil medsebojno razmerje Marijinih družb in orlovskih organizacij ter priporočal, da se dekleta in fantje ločeno organizirajo in ločeno nastopajo tako v društvu, kakor tudi pri javnih prireditvah in izletih. Dočim se v Marijinih družbah predvsem skrbi za dušo in posmrtno življenje, se v orlovskih organizacijah goji tudi telovadba, ki pa ne sme biti smoter sama sebi, temveč mora spopolnjevati dušno in srčno izobrazbo na podlagi katoliških načel.

Po sklepnem govoru g. župnika Bajca jeg. dr. Cesnik predlagal tozadevne rezolucije, ki so bile sprejete z odobravanjem.

Družabni večer.

Zvečer je pripravljali odbor v čast gostom priredil družabni večer na prostornem vrtu Košakove gostilne, kjer se je ob lepo ubranem petju pevskega zbora iz Št. Janža razvila neprisiljena zabava.

Sprevod.

V ponedeljek, na praznik vnebovzjetja D. M., so že v zgodnjih jutranjih urah začele prihajati posamezne gručice ljudi peš in na vozovih v mesto. Glavno zbirališče je bilo pri kandijski bolnici in pri Košaku. Prav lepo ste se pokazali občini Šmarjeta in Št. Peter s svojimi okusno okrašenimi vozovi. Tudi ostale okolne občine niso zaostale, dasi v manjšem številu voz. Vseh okrašenih voz je bilo do 120, ki so napravili pohod skozi mesto do Kandije in nazaj h Košaku ter se potem prazni vrnili na svoje domove.

Okrog osme ure dopoldne je glavna skupina udeležencev na levem bregu Krke

z Orli in orlovsko godbo na čelu odkorakala na glavno zbirališče v Kandiji. Posebni vlak iz Št. Janža je imel pol ure zamude, ker je število udeležencev bilo nad vse pričakovanje zelo veliko. G. Mašič iz Ljubljane je s pomočjo domačih rediteljev spretno sestavil sprevod v pestro sliko, kakršno Novomesto še ni videlo. — Na čelu sprevoda je jezdilo 9 Orlov, za njimi pa 12 kmetskih jahačev na okrašenih konjih z županom g. Vovkom na čelu. Nato so sledile narodne noše zastave, elitna četa Orlov in za njimi dolga vrsta možkih organizacij, Kmetske in dijaške zveze ter Marijinih družb. Iza teh so korakali Orli v kroju s trobentači in s svojimi zastavami na čelu. Za njimi je stopal možki orlovski naraščaj, nato Orlice, orliški naraščaj in v belo oblečene deklice, šentjernejska orlovska godba ter nato dolga vrsta ženskih organizacij ter žena in deklet sploh. — Spreveda se je udeležilo 160 Orlov, 120 Orlic in 150 orliškega naraščaja v kroju ter več kot 4000 oseb. Ob obeh straneh dolge poti od bolnice do kapitelja je delalo špalir novomeško prebivalstvo in ostalo občinstvo iz okolice, ki je tuintam burno pozdravljalo sprevod. Vsa ta pestra množica se je potem priključila sprevodu, ki je končno narastel na več kot 10.000 oseb, ki so se potem nedeležile zborovanja.

Zastave.

Prepoved božje službe in cerkvenega govora na glavnem trgu je na udeležence zelo neugodno vplivalo. Kako je večina novomeškega občinskega odbora onemogočila božjo službo na mestnem trgu smo že itak zadnjič poročali. Od strani nam nasprotnega meščanstva nismo pričakovali

razobešanja zastav, ker vemo, kako so nasprotni katoliški misli, katero označujejo s klerikalizmom. Tem pohvalnejše pa je treba omeniti ono meščanstvo, zlasti trgovce in obrtnike, ki se niso ustrašili groženj in pretenj od strani liberalnih svojih stanovskih tovarišev. Zastave so izobesili ti-le trgovci in obrtnik, Alfons Oblak, Jurij Picek, Springer, vrvar Avsec krojači Pelko in Pungarčar, Turk, Agnič, pekarija E. Mehora, lekarna Bergmann, gostilne Košak, Jakše in Jakac v Rokodelskem domu, Gospodarska zveza, Kat. tiskarna, Fichtenau in več privatnih hiš. V Kandiji, koder se je pomikal sprevod, je bila večina hiš v zastavah. Katoliškemu občinstvu zato te poštene trgovske in obrtniške hiše kar najtopleje priporočamo dasi smo daleč od pomisli, da so s tem karkoli izdali svoje zasebno politično prepričanje. (Konec prih.)

Kraljevi namestnik v Novem mestu.

V četrtek dne 11. t. m. se je mudil v Novem mestu kraljevi namestnik g. Ivan Hribar. K sprejemu so bile povabljene vse uradne korporacije in društva naših nasprotnikov; na naše kulturne organizacije pa se je popolnoma pozabilo. Namenoma?

Zato je naš urednik g. Radešček smatral za potrebno in umestno, da kot zastopnik tiska in predvsem kot zastopnik katoliškega tiska pozdravi — dasi nepovabljen — najvišjega predstavnika državne oblasti v Sloveniji.

G. kralj. namestnik je našega urednika — kot starega znanca — zelo prijazno sprejel. Zanimal se je za stališče in uspehe „Sedanjosti“ ter v neprisiljenem razgovoru mnogokaj povedal, kar potrebuje primerne pojasnila. Umestno je

V obrambo narodne avtonomije.

Tukaj jasno vidimo vzroke in vire, iz katerih je prišla nesreča nad Jude in njihovo samoupravo. Prvi vzrok je bil lakomnost in koristolovstvo. Dasi se je Judom splošno dobro godilo, vendar mnogi še niso bili zadovoljni, na račun splošnosti so hoteli obogateti. S tem v zvezi je bil drugi vzrok strankarstvo in zapeljivost nad ljudstvom. — Dosihmal so bili vsi edini na podlagi Mojzesove postave. Starešinstvo je upravljalo pokrajino in sodilo ljudstvo po določenih teh zakonov. Dajali so kralju in državi davke, kakor je bilo dogovorjeno, sicer pa so bili nedodvisni pri upravi domače dežele. Zdaj pa so skušali razni sebični ljudje dobiti za denar višje službe z dobrimi dohodki ne po redni poti od domače vlade, ampak po ovinkih od centralne vlade na sirskega dvoru. To je napravilo veliko zmešnjavo v Judeji in odprlo vrata grdi

korupciji in sleparstvu. Nasproti postavno izvoljenim oblastnikom so nastopali taki od zunaj vrinjeni ljudje, ki so skušali z vojaško silo svoje mesto zasesti in držati. Lahko si mislimo, da tako početje pravim rodoljubom ni bilo vseč, zato so snovali odpor in iskali od pomoči. — S tujim vplivom je dohajal tudi tuj poganski duh, poganske šege in razvade. Mnogim so bile te reči po volji in so se jih oprijeli. Nastala sta dva tabora, na eni strani Judje, ki so se zvesto držali Mojzesove postave in domače vlade, na drugi strani pa liberalci, ki so živeli brez te postave po šegi poganski. Tudi duhovščina je bila razcepljena na dvoje, ker pošteni člani niso marali priznati od poganov vrinjenega velikega duhovnika. Tako je zavladal splošen nered in razprtije, prepiri in izdajstva. To je vporabil zviti in hudobni kralj Antioh, Epifan in je skušal vpeljati helenško kulturo in poganstvo v Judejo. Pre-

cejšnje število Judov se je udalo novi struji, največ iz koristolovja in udobnosti. S početka ni šlo še za bistvene predpise božje postave, a polagoma so tudi ti prišli na vrsto. Prav iz hudobije so hoteli ti odpadniki s pomočjo države zatreti vso božjo službo in vpeljati poganski kult. Svobode vesti niso poznali, kdor se ni pokoril, je bil kot upornik proti kralju in državi kaznovan. Mnogo jih je zdaj odpadlo iz strahu, da so se vsaj na videz podvrgli ukazom. Jedro ljudstva pa je bilo še zdravo in so se trdno držali božje postave. Treba je bilo le še sposobnega vodstva in boj za avtonomijo se je mogel začeti z upom na srečen vspeh. To vodstvo so prevzeli Makabejci, ki so po dolgih in krvavih bojih zmagali in si priborili — avtonomijo.

Ko bi ne bilo izdajalcev, bi bila prihranjena marsikatera kaplja dragocene človeške krvi.

bilo, in potrebno, da je končno tudi iz ust kralj. namestnika prišlo laskavo priznanje. **da je SLS državotvorna stranka in da stoji na stališču zakonitosti sedanje ustave.** Ne vemo pa, v koliko je bil g. kralj. namestnik upravičen smatrati taktiko in boj, ki ga SLS vodi za revizijo ustave, na pogrešnem potu, dasi priznava, da se ta boj vodi v mejah zakonitosti. Trditev, da nam je predvsem potrebno enotno zakonodajstvo in šele potem morebitna sprememba ustave, ne drži, ker se zakoni sestavljajo na podlagi ustave. Če se pa ustava spremeni, bi se morali zopet spreminjati tudi komaj donešeni zakoni. Zato je potrebno in sicer skrajno potrebno, da se ustava prej spremeni predno pride do novih zakonov in enotnega zakonodajstva. — Naš urednik je tudi omenil zaplembo „Sedanjosti“ in prosil g. kralj. namestnika, naj s svojim vplivom pripomore čl. 13. ustave, ki govori o svobodi tiska, do veljave. G. kralj. namestnik se je pomembno izognil odgovoru, kar pomenja, da se bo konfiskacijska praksa nadaljevala brez upoštevanja čl. 13. ustave. O Pribičeviću sicer g. kralj. namestnik ni govoril, pač pa je vzel v zaščito Pašiča kot ustvaritelja Pijemonta in naše države ter izjavil kot bivši diplomat, da je Nitti takratni italjanski min. predsednik obljubil Pašiču mnogo več, kakor se je doseglo z rapalsko pogodbo. Pašič je nameraval že prej skleniti pogodbo z Italijo, toda nekateri hrvaški in slovenski politiki (dr. Trumbić? dr. Korošec?) so bili proti temu. Zato se Pašič ni hotel udeležiti sklepanja rapalske pogodbe, kar je baje velika škoda za vso državo. Ako nam g. kralj. namestnik jamči, da list ne bo zaplenjen, mi smo pripravljani pojasniti naši javnosti še marsikaj drugega. — G. kralj. namestnik je tudi omenil, da se je SLS, odnosno Jugoslovanskemu klubu ponujala udeležba v Pašičevi vladi, kar pa naši poslanci niso hoteli sprejeti in so rajše ostali v opoziciji, kar po mnenju g. kralj. namestnika ni bilo prav, ker so tako Turki — kot načelni nasprotniki katoliške SLS — prišli na krmilo. Torej prepričanega tega je bila baje odvisna edino-le od SLS. Čudno se nam zdi, zakaj bi ta prepričanega vsaj v toliko ne bila odvisna tudi od Pašiča, v kolikor je bila — po mnenju g. kralj. namestnika — odvisna od SLS. Za pametno vladno politiko in pravičen ustavni načrt je bila SLS vedno pripravljena na pogajanja. Za denar pa naši poslanci niso bili naprodaj in so se rajše izognili tej žalostni slavi. — V zvezi, v kateri je g. kralj. namestnik očitel SLS, češ, da je v njej še dokaj „Šušteršičevega duha“, je napravil vtis, da tudi pod diplomatsko uniformo bije srce nekdanjega voditelja stare napredne stranke. Če pod

nazivom „Šušteršičev duh“ g. kralj. namestnik misli ono, kar mnogi označujejo tudi z imenom „Prešernov duh“ in sicer slovenstvo, ki zahteva svoje mesto v jugoslovanstvu, se vsekakor ni motil. Dodati nam je le še to, da je ta „duh“ v Sloveniji po vseh strankah — hvala Bogu — še vedno v veliki večini. Odločno pa zavračamo vsako protidržavno sumničenje pod tem izrazom. Sicer pa g. kralj. namestnik kaj takega ni mogel misliti, čim je izjavil, da je SLS državotvorna stranka. — Glede propagande državne misli potemtiska pa smo ponosni na to, da je „Sedanjost“ v eni vrsti z onim časopisjem, ki se trudi, da s svojim odločnim nastopom svari pred prevelikim napenjanjem strun . . .

Sicer se pa nadajamo, da bo g. kralj. namestnik — zvest svoji obljubi — ščitil pravico in pravo brez obzira na strankarstvo, dasi nas njegova uniforma v marsičem spominja na — avstrijsko dobo.

Dopisi.

Iz Mirne peči. „Zbudili smo se iz tisočletnega spanja. Jutri ustanovimo v Mirni peči Sokola — prijatelji naši pridite! Pela se bo sokolska pesem bratstva in svobode, Mirnopečan ne bod zaspan! Naprej zastava — sokolska je ta prava!“ (Čujte in strmite! Naši Sokoli so postali celo pesniki, odkar so se zbudili iz tisočletnega spanja.) Tako so oznanjali trije plakati raz Mirnopečkih hiš v nedeljo 14. avg. Ljudje se seveda za te pesniške proizvode niso brigali in na dan napovedane ustanovitve — na Veliki Šmaren — je bila Mirna peč prazna. Pripravljalni odbor je bil v veliki zadregi. Nobenega prijatelja Sokolov ni bilo ta dan v Mirni peči, vsi so odšli na katoliški shod v Novo mesto — znamenje, da so bolj prijatelji katoliške misli kakor pa svobodomiselnega Sokolstva. Naročeni govorniki so odšli hitro od koder so prišli, kajti lesenemu kozolcu se pač ne izplača oznanjati sokolskega evangelija. Tudi običajni ples je izostal. Kje je bilo tedaj „sijajno“ števílo mirnopečkih Sokolov? Čemu so bile pripravljene oskubljene kokoši in svože pivo? Zakaj se ni pela sokolska pesem bratstva in svobode? Zato ker so Mirnopečani še trezni ljudje, ki imajo pač smisel za katoliško idejo, ne pa za sokolski evangelj. Pela se je pesem Orlov, ki so krepko in neustrašeno korakali v Novo mesto na katoliški shod, ne pa sokolska. Pripravljalni odbor je skakal po Mirni peči in lovil ljudi, da bi šli poslušat pod kozolec sokolske govornike, toda ljudi ni bilo. Prav je tako, Mirnopečani!

Vi ste šli raje v Novo mesto navdušiti se za naše večnoveljavne katoliške ideje in vsi sokolski plakati vas niso obdržali

doma. Mirnopečki Sokoli so pa videli, da ljudje niso zanje, da s Sokolstvom ne bo nič, ker njih načela niso prava.

Iz Savinske doline. Suša je pri nas zelo huda, Koruza je postala že popolnoma rujava in se jo mora žeti za živino, ker ni krme. Take suše ne pomnijo niti najstarejši ljudje. Trte pa uničuje peronospera. Kmet gleda s strahom v bodočnost. In v teh težkih časih imamo na krmilu ljudi, katerim je lasten žep in protiverska gonja prva in edina skrb. Odločna pisava „Sedanjosti“ je vsem našim pristašem zelo povšeči, nasprotnikom pa trn v peti. „Sedanjost se mora z „Domoljubom“ vred razširiti po vsej Sloveniji. (Tako je! Op. ur.) Ob priliki pa zopet kaj več!

Odlomek iz dnevnika.

Bilo je prve dni meseca novembra leta 1915. Taborili smo v pravoslavnem samostanu Gračanici na Kosovem. Pisarniško osebje in častništvo našega štaba z generalom Petrom Bojovičem je zavzelo prostore v prvem nadstropju obširnega poslopja, konji so bili v pritličju, vojaštvo pa na prostranem samostanskem dvorišču okrog cerkve.

V pisarno vstopi inženirski kapetan in določi med 16 pisarji četvorico — med njimi tudi mene, — da pripravimo sobo za kralja Petra. Ponosni na to čast smo takoj odšli na delo. V pomoč nam je bilo nekoliko častniških slug. Na levem krilu poslopja v kotu je stala mala prazna sobica z dvema oknom. Šipe so bile razbite. Iztaknili smo nekaj šip ter z njimi zadelali odprtine s pomočjo papirja in lepila iz moke. Dve stari trohneli postelji smo privlekli iz drugih sob. Nekaj zarjavelih žebeljev in par starih desk — in postelji ste bili gotovi. Nato so prinesli sveže slame in po vrhu razprostrli čiste rjuhe in vojaške odeje. Ležišča so bila pripravljena. — V pritličju je bila stara železna peč in na raznih straneh se je našlo nekoliko pločevinastih cevi za dimnik. Prevertali smo zid, zamazali odprtine z glino in zakurili peč s slamo. V največjem dimu je vstopil kralj v spremstvu princa Pavla in generala Bojeviča v sobo. Odprli smo takoj okna, kralj pa je utrujen sedel na posteljo. Trhel les je zaškripal — in postelj je bila nalomljena . . . Urno so prinesli stol za kralja, ki se je trpko nasmehnil in uprl pogled na cerkvene kupole skozi okno. Medtem smo podložili postelj na treh mestih. Poskušal sem še enkrat napraviti ogenj v peči, toda kralj se je smeje obrnil k meni in dejal prijazno. „Pustite to, se bova pa bolje pokrila.“ Zaprl sem še okna in se oddaljil z drugimi vred.

Drugo jutro je že zgodaj odpotoval v Prizren z avtomobilom.

Videl sem ga prej, videl sem ga pozneje, toda ta dogodek mi je ostal neizbrisno v spominu.

In njega ni več... Fran Radešček.

Tedenske novice.

Jugoslovanski prestol je po smrti svojega dobrega očeta zasedel na podlagi čl. 56. ustave kralj Aleksander, ki se je že vrnil iz inozemstva. Ministri, parlament in vojaštvo je že priseglo zvestobo novemu kralju. Pogrebni slavnostim bodo sledile slavnosti kronanja. Mlademu kralju želimo mnogo, mnogo let srečnega vladanja v korist jugoslovanskega ljudstva! Živel kralj Aleksander!

Zahvala. V prijetno dolžnost si štejemo, da se zahvalimo Bogu in vsem, ki so pripomogli s svojim požrtvovalnim delom, da se je pokrajinski katoliški shod kar najsijajnejše vršil v Novem mestu v dnevih 14. in 15. avgusta. Predvsem smo dolžni posebno zahvalo mil. g. proštu dr. Elbertu, g. cerkvenemu govorniku in drugim gg. govornikom, g. pevovodji Ig. Hladniku in celemu pevskemu zboru za krasno petje, godbi Št. Jernejskega Orla, g. Doretu Masiču za spretno aranžiran spreved, kakor tudi vsem gospod, gospodičam in dobrotnikom ter gostom Orlom in Orlicam iz sosednjih dekanij in sploh vsem, ki so kaj pripomogli k sijajno uspeli prireditvi. Bog plačaj! Pripravljali odbor.

Krasne slike katoliškega shoda v Novem mestu je založil g. Guido Dolenc, fotograf v Kandiji. Priporočamo v naročitev, ker predstavlja lep spomin na nepozabno zborovanje katoliškega ljudstva. Cena 28 K za sliko.

Sv. misijon se vrši te dni v grajski kapelici na Hmeljniku. Gosp. baronu Wamboldt, ki je sprožil in omogočil to plemenito misel, bodi v imenu hmeljniške okolice izrečena zahvala. Ko bi vsi veleposestniki in bogataši imeli tako plemenito srce in čut za vero in

ljudstvo, koliko gorja bi bilo svetu prihranjeno in koliko solza posušenih!

Novomeško Orlovsko okrožje preklicuje za 21. t. m. naznanjeno sejo okrožnega sveta. Predsednik.

Za tiskovni sklad „Sedanjosti“ se je ob priliki katoliškega shoda nabralo 1150 kron. — Za novom. orlov. odsek je darovala gospa K. 20 kron. — Iskrena hvala vsem! Bog živi! Pozdravljeni posnemovalci!

Umrli je v Ljubljani preč. g. M. Kolar, stolni dekan, kanonik, konzist. svetnik i. t. d. R. i. p.!

Porotno zasedanje se začne 29. t. m. Na vrsto pridejo 29. t. m. Končina Lov., tatvina; Meglič Alojz, izsiljevanje; 30. t. m. Zupančič Ivan, uboj; 31. t. m. Gerjovič Fr. in Zidanič Miha, tatvina.

Razveljavljeni so mandati obč. odbornikov Fr. Fabjana in Jos. Pirnarja ter njihovih namestnikov Fr. Fifolta in Jos. Krena v občini Šmihel-Stopiče na podlagi čl. 18 zak. o zaščiti države. Dopolnilne volitve v drugi polovici meseca septembra.

Ljubljanski veliki semenj od 3. do 12. septembra 1921 bode podal lep celokupen pregled vzorcev razstavljenega blaga, ki si ga kupci morejo nabaviti v Sloveniji in v državi sploh. „Ljubljanski veliki semenj“ bo v vsakem oziru dovršena in popolna prireditve. Sejmski prostori obsegajo nad 30 zgradb in paviljonov, ki so razdeljeni v nastopne oddelke: Papirna industrija, pisalne potrebščine, pohištvo, plestarstvo, metlarstvo in mala lesna industrija, vrvarski izdelki, slamniki in klobuki, obleka, zlatina in urarstvo, strojna industrija, žetevina in železniški ter pločevinski izdelki, lesna in gradbena industrija, poljedelski proizvodi, kmetijske potrebščine vsake vrste, usnjarska industrija, kemiška industrija, tekstilno blago itd. Trgovinski oddelek bo nudil celokupen pregled domače trgovine s tuzemstvom ter inozemskih industrijskih proizvodov, ki se uvažajo k nam.

Radi katoliškega shoda, čegar konec poročila prinesemo v prihodnji številki, se je današnja številka nekoliko zakasnila.

Kolinsko cikorijo priporočati in porabljeni pomenja pospeševati narodno-gospodarsko osamosvojitvev in zdravstveno stanje našega ljudstva. Naj noben rodoljub ne pozabi na to svojo dolžnost.

Ameriški novičar.

Raznoterosti. Delavske razmere so še vedno slabe. Po rudnikih se dela večinoma samo 8 dni na mesec in se zasluži na dan komaj 4 dolarje. Draginja je velika. Tako, kakor je sedaj, ne bo moglo dolgo ostati. Slavbinsko delavstvo je preko poletja moglo kaj zaslužiti, toda stalne stavke so tudi to onemogočile. S skrbjo gledajo naši rojaki v bodočnost. — Proti prodajalcem opojnih pijač se postopa z vso strogostjo. V par dneh je samo v Clevelandu več Slovencev plačalo 1000 dolarjev globe.

V domovino se je vrnil Nikolaj Kure iz Dragatuša pri Črnomlju.

Umrli so. V Clevelandu sta bila pri razstreljevanju z dinamitom ubita Ciril Kompare iz Vipave in Vincenc Legan iz Ribnice. — Istotam je umrl Jož. Sušnik iz Polhov. gradca. — V Ely Minn. Pavlina Golin roj. Prhar. — V Imperialu, Pa. Fr. Ule iz Zagorja ob Savi.

V Slovenski Eskomptni banki v Novem mestu lahko menjate vsak tuj denar po najugodnejšem kurzu. Ameriške dolarje menjajte takoj, dokler so še visoko. Najbolje jih plačuje novomeška Eskomptna banka.

Bratje Orli! Kroje po meri izdeluje

Franc Pelko,

krojaški mojster v Novem mestu
poleg mostu

se priporoča č. duhovščini in p. n. občinstvu za izdelavo vsakovrstnih oblek po najnovjšem kroju. — Izgotovljene obleke in perilo za možke v zalogi.

Cene zmerne! Svoji k svojim!

Proda se približno 110 m²

„ETERNITA“

Naslov pri upravi „Sedanjosti“

Trgovina ALFONS OBLAK
v Novem mestu

priporoča špacerijsko, kolonijalno
in galanterijsko blago.

Točna in solidna postrežba!

Gostilno
v najem

v Novem mestu ali v njega okolici prevzame
izurjena gostilničarka in izborna kuharica
— Ponudbe na upravništvo „Sedanjosti“

Tiskarna — Knjigarna
Knjigoveznica

J. Krajec nasl.

Novo mesto

se priporoča.

Gospodarska Zveza

centrala za skupni nakup v Ljubljani

Podružnica v Novem mestu

ima v zalogi vse špacerijsko in kolonijalno blago, izvrstno domačo svinjsko mast, razna umetna gnojila, žveplo za trte, galico, cement itd.

Lahki in težki bencin
za poljedelske stroje.

POZOR!

Kdor reflektira na najcenejšo reklamo
in anonce, naj se obrne na:

Leopold Majntinger

protokol. anončni in
reklamni zavod

„HERMES“

Ljubljana, Zgor. Šiška 89.